

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Conceptvs Chronographicvs De Concepta Sacra Deipara

Zoller, Joseph

Augustæ, Anno 1712

XXII. Sola Rahab meretrix vivat! &c. abscondit enim nuntios, quos
direximus. Josue. c. 6. v. 16. & 17.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-75950](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-75950)

De Conceptâ Sacrâ Deiparâ.

CONCEPTUS XXII.

§. I. Scriptura.

148. AbsCondens FILIVM, soLa præserVata.

Josue c. 6. v. 16. & 17. *Sola Rahab meretrix vivat &c. : abscondit enim nuntios, quos direximus.*

TRaditâ Israëlitis à Domino mirabiliter Civitate Jerichuntinâ, hæc de Rahab, Sacra cõmemorant eloquia, quòd quando universâ Urbis illius domus devastatâ, & solo æquatâ fuère, unica hujus sceminæ habitatio, & domicilium, ex singulari privilegio, everfionem non sustinuerit: Dixerat enim expressè ad populum Josue: *Sit Civitas hæc Anathema, & omnia, quæ in eâ sunt Domino: sola Rahab meretrix vivat &c. abscondit enim nuntios, quos direximus.*

Quòd si Rahab, mulier cæteroquin infamis, corporisque prostituti, universâ reliquâ Civitate ferro flammâque devastatâ, ac unâ cum civibus pereunte, sola ab exitio præservari meruit, eam præcisè ob causam, quòd per horas pauculas, absconderit in hospitio suo, ac benignè exceperit duos nuntios, à Josue in Civitatem Jericho transmissos; Quidnì etiam MARIA, *benedicta in mulieribus*, ante, in, & post partum Virgo, universo reliquo mortalium genere per Adami culpam pereunte, sola ab exitio præservari meruerit, ut pote, quam novimus abscondisse, non per pauculas tantùm horas, sed per novem Menses, in amænissimo Virginalis uteri hospitio, Filium Divinum, duplicem felicitatis nuntium, DEUM scilicèt, & Hominem, magni consilij Angelum, à Cœlesti Josue, Patre æterno, in terram nostram transmissum? Meruit certè talem præservatio-

nem, in primo suæ Conceptionis articulo illa, in quâ per tantum tempus recondi voluit immensus Orbis universi conditor, digna portare suo in utero illum, qui portat orbem, qui funiculo coccineo, in signum Marianæ immunitatis adhibito, id est, adhibitis finium suorum, ac flagellorum, imò totius Sacratissimæ futuræ Passionis prævisis meritis, per exemptionem à peccato originali, omne hostis infernalis in MARIAM præensum jus penitù expunxit, Acherontis vires elisit, indignum diabolicæ servitutis jugum statim ab initio, fortiter excussit. Nimirum optimus ille Filius, Legem olim laturus: *Honora Patrè tuum, & Matrem tuam* (ut acta insinuant Apostolica) *capit prius facere, quàm docere*, hancq; ob causam MARIAM, quæ illum modo supradicto abscondere debebat, tantâ jam præviæ immunitatis, ac exemptionis gratiâ honoravit, eoque decoravit honore, quo omnes reliqui filij simul sumpti Matres suos afficere æternùm non poterunt.

Hic illud memoriæ occurrit, quod circa mysteriosam Sacrosanctæ Eucharistiæ institutionem Matthæus enarravit. Hanc ergo, *in finem nos diligens*, instituturus Redemptor, suamque ipse Divinitatem sub illis speciebus *absconfusus*, noluit consecrare in pane fermentatato, eò quòd (ut interpretes existimant) fermentum corruptionis esset Symbolum. Sed quid inde? utique peractâ jam Consecratione, non jam panis substantia, sed sola remanebunt accidentia? quid ergo sola hæc accidentia obstabunt? verùm renuit pissimus Magister etiam sola panis corruptioni accidentia permanere. Hic cohibere me non possum, quin exclamem: O bone JESU! quid hoc? utique hæc te accidentia non tangent.

Ve-

Exod. c.
20. v. 12.
c. 1. v. 1.

Verùm respondentem mihi audire videor: verum quidem est, quòd me non tangent, sed quoniam ea velut cortinæ, ac velamina futura sunt, sub quibus *abscondar*, & adorandus delitescam, nolo, ibi vel sola panis cujusdam corrupti accidentia remanere. En ineffabilem magni hujus DEI puritatem! en quàm illi omnis corruptio exosa sit! Quòd si ergò vel nuda accidentia, quæ ipsum ne tactura quidem erant, permittere noluit in augustissimo hoc Sacramento, ubi *abscondi DEI Filius*, & esse cum filijs hominum volebat, credemúsne, Virginem Beatissimam, quæ ei adeò futura erat vicina, ut in Matrem electa, illi è carne suâ paratura corpus, & Sacram ejus Divinitatem, assumptamque humanitatem, in utero esset absconfura, è fermento peccati unquam corruptam, & paucis ut dicam, peccatricem fuisse? absit. dicam potius, quòd *abscondens Filium sola præservata*, potiori jure, quàm meretricia illa Rahab *abscondens nuntios*, fuerit ab omní labis excidio, ab omní originalis maculæ incendio libera, ac exempta. Discant híc, qui rarò Sacram Evcharistiam frequentant, quantum juvet, exemplo Virginis præservatæ, ad præsertionem, à gravioribus noxis, abscondere sapius in corde, & animâ nostrâ dulcem JESUM? discant autem similiter, quantâ id puritate perficiendum? ac quàm displiceat omnis vel minima peccati corruptio? discant præterea, confugere in periculis, ad Virginem immaculatam, tanquam ad Domum privilegiatam, ad locum refugij, ad asyllum miserorum: studeant autem promereri ejus protectionem, per funiculum Rahab coccineum (Sacri devotionem Rosarij intelligo) ut Virginis *Filium abscondentis* intuitu, non ab excidio quodam Jerichuntino, sed æternæ potius damnationis periculo feliciter præserventur.

* *
*

§. 2. *Authoritas.*

S.BrVno, DICens LiberaM, abs- 149.
qVe Labe.

1. *Hæc est incorrupta terra illa, cui benedixit Dominus, ab omní propterea contagione peccati libera, per quam vitæ viam agnovimus. In Psal. 101.*
2. *Virgo est, cui Dominus ligavit leviatan. Serm. de Nativ. super illud Job. 40. Numquid illudes ei, aut ligabis eum ancillis tuis?*

§. 3. *Ratio.*

ChrIsto saLVatorI, Data Mater 150.
pVra à Labe.

Christus jam ab æterno erat prædestinatus, & decretus, ut homo fieret, ex Matre Virgine nasceretur, genusque humanum, quod per peccatum primi Parentis perituum esset, redimeret, ac salvaret. Ergo jam ab æterno data fuit Christo Mater pura ab omní labe. Ant: constat ex mente Theologorum: quidquid contingit in tempore, id jam ab æterno decretum, & prædestinatum erat, simulque in mente, & scientiâ Divinâ, ut causâ effectivâ omnium rerum, existeret: atqui Incarnatio, & Redemptio generis humani verè contigerunt in tempore: Ergo jam ab æterno erant decretæ, & positæ in mente Divinâ. Conseq. prob. Mundus, & purus Filius non potest nasci, nisi à mundâ, & purâ Matre, ab omní labe. Sed Christus fuit Filius mundissimus, uti nemo negat. Ergo debuit illi dari Mater, ab omní labe pura. maj. prob. Mater habet se ut subjectum, filius verò, qui nascitur, ut forma: sed non potest forma munda, & pura educi, ac nasci à subjecto immundo, & impuro. Ergo mundus Filius non potest nasci, nisi à mundâ Matre. min. prob. Forma perfecta, & nobilis nequit educi ex subjecto imperfecto, & ignobili: ita forma Spiritualis nequit educi è subjecto corporeo, vel forma infinita è subjecto finito. Atqui

qui forma munda, est forma perfecta, & nobilis, & subiectum immundum, est subiectum imperfectum, & ignobile. Ergo forma munda nequit educi è subiecto immundo, consequenter nec Filius mundus nasci, ex Matre immundâ.

§. 4. *Historia.*

151. PVra DeIpara, ab VLCere Morbofo Liberans.

TEmpus erat, quo contagiosa per Terram Modoetiae lues, & dira pestis grassabatur, utque malum hoc ab uno migraret ad alium, contactus, & vicinia sufficiebant: ut propagaretur, satis erat, infectos cum integris liberius, ac licentius agere. Vidisses hic certè, progressus per Urbium plateas, obseratis in ædibus, cives velut carcere clausos: vidisses tristia, eaque frequentissima funera, sine omnî comitatu prolata: vidisses Templorum adyta vix non vacua, & deserta, Sacerdotes cautos, ac sollicitos, Sacra perpauca, Musicum concentum nullum, Dies solenniores vix aliquos, quin nè plebis quidem conventum, ad placandum per vota, & Supplicationes communes DEUM, cum tamen extrema id poscere necessitas videretur. Atque utinam! quam facilè negotio hæc diffusa fuit contagio, tam facilè etiam remedio curari potuisset! Sed rara prorsus fuit semel infectorum restitutio. Hoc alieno tot millium edoctus fato, vir quidam, qui & ipse morbofo se ulcere infectum sentiebat, de alio prorsus remedio cogitat, atque, ut semper erga immaculatam puræ Deiparæ Conceptionem erat admodum devotus, ad piam hanc Matrem conversus, Ejusdem suppliciter implorat auxilium, quatenus nimirum, ad gloriam suæ Sacratissimæ Conceptionis (si tamen ad animæ suæ salutem id esset) à periculoso hoc ulcere eum liberaret, quem medica aliàs manus restituere difficulter posset. Obtulerat MARIE has preces, & gratissimam immaculatæ Conceptionis memoriam vesperî,

ac plenus filiali fiduciâ, dormitum concedens, dulces in somnos solvebatur: & ecce! sequenti mane, Virginis illibatæ precibus, à morbofo, quod sustentabat, ulcere, cunctoque periculo liberum se reperit, omnî reliquo vitæ tempore, gratam tanti recepti beneficij memoriam, ac singularem Virginis sine labe cultum retinens. *Bernardin. de Busti. serm. 9. de Concept.*

§. 5. *Symbolum.*

ALVeare DVLCe nIMIs.

152.

Nil nisi dulce sapit Domus hæc, nihil intus amarum:
Reddite amara etiam dulcia: novit Apis.
Quid Concepta sapit Domus Aurea? nil nisi dulce:
Reddit amarum vae dulce, Parentis Ave.

*Quam magna multitudo dulcedinis tue:
Psal. 30. v. 20.*

§. 6. *Antiquitas.*

Thebe DestrVCTâ, ÆDES PINDARÏ ConserVata.

153.

Pertinaci planè resistantiâ, Magno quondam Alexandro Thebana Civitas sese opposuit, cujus inexpectatâ rebellionem, intimè contristatus, atque exacerbatus Rex, tandem in mandatis dedit, ut ampla hæc Civitas, suis à militibus, sine ullâ misericordiâ, destrueretur, ac in pulveres redacta, solo

K

fôlo

solo æquaretur: Unicæ tantum Domui parci cupiebat Alexander, domui nimirum Pindari, Philosophi illo tempore longè, lateque celeberrimi. Hinc demolitione jamjam cœptâ, ipsemet magnus Macedoniæ Monarcha, qui præfens aderat, altum exclamâsse fertur. *Servate mihi Domum Pindari, ipseque solus evadat!* causam sapientissimè adjungens: *Tanta enim doctrina, & virtus fumo obscurari non debet.* Quintilian. l. 10. Inst. Orat.

Modò, quis nescit, Cœlestem Alexandrum, Regem Regum, & Dominum Dominantium, post temerariam recens creati hominis rebellionem, ac lapsum, omnem ejus posteritatem tantæ addixisse ruinæ, ut omnes in peccatis concipi, ac nasci necessum esset? verum unicam sibi reservavit, ac excepit domum, eamque pulcherrimam, MARIAM, de qua Sapiens, Prov. c. 9.

v. 1. *Sapientia edificavit sibi Domum.* Hæc non erat sapientis cujusdam Pindari habitatio, sed ipsa eam inhabitare statuerat æterna Sapientia, Verbum Patris. Meritò igitur vocem suam ad Divinam extulit justitiam, dicendo: *Serva mihi Domum hanc unicam, MARIAM, ipsa sola evadat hanc maculam!* tanta enim Virtus, ac Sanctitas, fumo peccati originalis obscurari non debet, &c.

§. 7. Anagramma.

Mater à LabepVra, aCIn DEI 154
TVteLâ.

Mira Agna, O summè pura, ac in Dei tutelâ!

Versio litteralis

Ave Maria gratiâ plena, Dominus tecum.

**

*

De Conceptâ Sacrâ Deiparâ.

CONCEPTUS XXIII.

§. I. Scriptura.

155. soL IosVe, In MeDio CœLI,
InterIre non festInans.

Josue c. 10. v. 13. *Stetit itaque Sol, in medio Cæli, & non festinavit occumbere.*

STetisse aliquando, præter omnem naturæ ordinem, duo illa clarissima Orbis lumina, Solem & Lunam, ad unius imperium hominis, quis crederet? nisi Sacræ idipsum Paginæ actu contigisse, ad imperium Josue, fortissimi Israëlitarum Ducis, verbis perhiberent clarissimis. Vix enim specialis hic Numinis amicus, verba illa, fiduciâ in DEUM plenissima protulerat: *Sol contra Gabaon ne movearis, & Luna contra Vallem Aialon!* mox Sacer subjungit Historicus: *Steteruntque Sol*

v. 13.

& Luna, donec ulcisceretur se Gens, de inimicis suis. & post pauca: *Stetit itaque Sol, in medio Cæli, & non festinavit occumbere spatio unius diei.* Non fuit antea, & postea tam longa dies, obediēte DEO voci hominis, & pugnante pro Israel. Sed quid? ergone is, qui ex naturâ suâ indeficiens est, Cœlorum cursus, in unius hominis favorem, dispensatur à DEO, ut retrogrediatur, aut saltem sistat? imò, idque propter specialem amici sui Josue favorem.

Si ergo hujusmodi invenit locum dispensatio, propter unum Josue, quis ultra dubitabit, in gloriosâ MARIE Conceptione dispensasse quoque DEUM, ut ille sisteret cursus, qui communis est cunctis, *in quo omnes peccaverunt*, cum major utique inter DEUM, & Matrem, quàm inter DEUM, & Josue sit necessitudo, ardentior amor, con-

Rom. 8
v. 12.

jun-